

מ"ת 21/03/26631 - מדינת ישראל נגד אריה צ' ע"י

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 21-03-26631 מדינת ישראל נ' צ'
תיק חיזוני: 656180/2020

בפני כבוד השופט ביאלין אלעוז
המבקשת
מדינת ישראל עו"ד שרה הראל מפרקליות מחוז ירושלים
נגד
אריה צ' ע"י ב"כ עו"ד רועי פוליטי
המשיב
החלטה

הבקשה וכותב האישום

1. לפניה בקשה להורות על המשר הרחקתו של המשיב מארגון מד"א וכן להורות על המשר איסור עיסוק המשיב בבדיקות קורונה זאת בהמשך ישיר להחלטה שניתנה על ידי בעניינו של המשיב בהליך מ"י 16753-10-20 ביום 15.12.20.

2. בסיס הבקשה, כתוב אישום, האוחז בשלושה אישומים, שהוגש נגד המשיב ואשר מייחס לו באישום הראשון עבירות של קבלת דבר במרמה וגנבה בצוותא.

באישום השני עבירות של קבלת דבר במרמה בצוותא עם אחרים, ניסיון לקבל דבר במרמה, מספר עבירות גנבה ועבירה של מעשה העולם להפיז מחלות בנסיבות חמימות.

באישום השלישי עבירה של השמדת ראייה לפי סעיף 242 לחוק, בצוירוף סעיף 29 לחוק.

3. הפרשה נשוא כתוב האישום, עניינה בבדיקה בוצעו בדיקות פירטיות לנגיף הקורונה שנעשו תוך גניבתUrcoot בדיקת קורונה ממ"א. בהתמצית, על פי האמור בעבודות כתוב האישום, הנבדקים נדרשו לשלם עבור בדיקות לאיתור נגיף הקורונה וזאת תוך הצגת מצג שווה כי מדובר ב厶נערק בדיקות פרטי שמתבצע באמצעות מד"א. בהתאם, גם לפני גורמי מד"א הציג מצג שווה לפי הבדיקות שניטלו מהנבדקים הפרטיים נדגמו לכואלה בדימות שעיל פי הנחיות מד"א. חלקן של הבדיקות נבדק בבדיקות שלא אושרו על ידי משרד הבריאות וחלקן של הבדיקות הוכשלו בכך על מנת שתתקבל תוצאה שלילית שתמנע את כניסה לבודוד של אותו נבדק. מעבודות כתוב האישום עולה עוד כי המעשים המיוחסים למשיב נעשו לכואלה במסגרת תפקידיו בארגון מד"א, שם שירות המשיב שירות אזרחי כרכז השירות האזרחי בירושלים.

טענות הצדדים:

4. בדין שהתקיים בפניי ביום 21.03.21 חלק ב"כ המשיב על קיומן של ראיות לכואלה והעלתה מספר טענות

שים בכךן, לטעמו, לדחות את בקשת המבוקשת להערכת תנאים. ראשית, טען ב"כ המשיב כי אין בסיס ראוי להוכחת יסוד מצג השווא לו טעונה המבוקשת. טענה זו מבוססת על הנחתו של ב"כ המבוקש שהנבדקים אשר פנו למשיב או למעורבים האחרים, יצאו מנקודת הנחה שאין מדובר בבדיקה חוקית או בדיקה התואמת להנחיות הרפואיות שהיו קיימות באותה תקופה, אלא שמדובר בפניה לביצוע בדיקה פרטית, בהעדר אפשרות לקבלת הפניה לבדיקה בהתאם לכללים (ראו **עמ' 3 שורות 1-2** לפרוטוקול). מכאן שלטעמו של ב"כ המשיב לא הוצג מצג שווא בפני הנבדקים. שנית, טען ב"כ המשיב לאכיפה בררנית לפיה מתוך מתנדבים רבים שנחמדו בביבוען של עבירות דומות אך ורק נגד המשיב הוגש כתוב אישום והוגשה בקשה להטלת תנאים מגבלים. שלישי, טען ב"כ המשיב כי אין יסוד לעבירות הגניבה המיוחסת למשיב הן משום שאין ראייה לכך שהמשיב נטל ללא רשות את הערכות והן משומם שערכן המצטבר של הערכות שנגנווילו לכואורה הוא פועל. רביעית, לטענת ב"כ המשיב אין יסוד לעבירה של הפטת מחלת מזיד המיוחסת למשיב באישום השני, זאת בעיקר משום שההנחה לביצוע הבדיקות הגיעו מעורבים אחרים תוך מד"א, כך שמעורבות המשיב שולית.

5. מנגד המבוקשת סבורה שקייםת תשתיית ראייתית טוביה להוכחת העבירות המיוחסת למשיב. המבוקשת סבורה שהטענות שהעלתה ב"כ המשיב מקומן להתרבר בהליך העיקרי ולא בשלב זה. ביחס ליתר הטענות כפי שיפורטו המבוקשת הפנת לראיות, לרבות גרסתו של המשיב והודעותיהם של המעורבים האחרים אשר לדעת המבוקשת יש בהן כדי לבסס ראיות לכואורה. לנוכח האמור, ולאחר העובדה כי התנאים המגבילים שהארכם מתקשת מידתיים, יש להיעתר להם.

6. בתום דיון שהתקיים לפני ביום 21.3.21, ובהתאם להסכמה הצדדים, הוגש לעיוני עיקרי הראיות.

דיון והכרעה:

7. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, עינתי בעיקרי הראיות שהוצעו בפני וشكلתי את מכלול השיקולים הצריכים לעניין, הגעתו לכל מסקנה שיש להיעתר לבקשת המבוקשת ולהורות על הרכת התנאים, והכל מהטעמים שיפורטו להלן.

הראיות לכואורה:

8. ראשית, אצין כי כתוב האישום וחומר הראיות שבבסיסו מתארים התנהלות בע"יתית ובלתי תקינה. מדובר במקרים שבוצעו תוך ניצול הנבדקים במצב חירום אליו נקלעו אזרחי המדינה. המשיב, על אף טעنته בדבר חלקו היחסית מצומצם בפרשה, נטל חלק בלתי מבוטל בין במישרין, בין בעקיפין ובין בעצמת עיניהם.

9. להלן אתייחס לראיות ביחס לטענות שהעלתה ב"כ המשיב.

10. **טענת המשיב להעדר מצג שווא ומילא העדר בסיס ראוי לעבירות של קבלת דבר במרמה:**
לאחר עיון במאגר הראיות הכלול את גרסאות המשיב עצמו, הודעתו של מרדיי אפללו והודעותיהם של

ויאל מושקוביץ ואליהו גנץ, אני סבור שקיימת תשתיית ראייתית לכואורית לעבירות של קבלת דבר במרמה המיחסות למשיב. אפרט: אין חולק על כך שהמשיב משרת במד"א במסגרת שירות לאומי. כפועל יצא לך, הנדגמים פנו אל המשיב יותר המעורבים בפרשנה בהיותם עובדי מד"א וכחלק מתפקידו, ביצע המשיב את הדגימות בערכות ובצד של מד"א ואוthon בדיקות, בסופו של דבר, נשלחו אל מעבדות מד"א כדוגמאות של מד"א. לנוכח גרסת המשיב, דומה גם שלא יכולה להיות מחלוקת כי מד"א כראגון נתן שירות בדיקות חינמי לזכאים. איני סבור שיכולת להיות מחלוקת של ממש אודות נתונים אלה לנוכח גרסתו. משכך, די בנתונים אלה כדי להוכיח את מצג השווא הנטען על ידי המבוקשת בכתב האישום. מצג השווא הוא כפול. פעם אחת, מצג השווא לפני הנבדקים עצם. כר' משומם שהנבדקים יכולו להניח שהבדיקות מבוצעות במסגרת מערך הבדיקות של מד"א ועל דעתו, שעה שהבדיקות הן פרטיות לחלווטין, אינטנסטיביטי בייחס לתוצאה המבוקשת ובעיקר בוצעו על ידי חברות עובדים ומתנדבים בתוך ארגון מד"א למען כסף כאשר מד"א מאפשר לזכאים בדיקות בחינם. מצג שווא נוסף מtbody לפני ארגון מד"א, שכן בבדיקות שנלקחו באופן פרטיו ותמורת תשלום, אף לנבדקים שאינם זכאים, הוכנסו למערך הבדיקות, כאילו מדובר בבדיקות שניתלו במסגרת מערך הבדיקות של מד"א, וזאת באופן שיטתי (ראו לעיר **הודעת המשיב מיום 12.10.20 עט' 10-2**, שם המשיב מודה בבדיקות שנערכו במסגרת פרטית, מודיע להתנהלותם של מרדיי אפללו ואבי חובב, מודה בקבלת סכום כסף בתמורה; **הודעת המשיב מיום 7.10.20 78-87, 129-122;** **הודעת המשיב מיום 5/10/20 60-61, 96-97** וכן **הודעות המעורבים יאל מושקוביץ ואליהו גנץ המאשרים שנשלחו לבצע בדיקות על ידי המשיב.**)

11. **ער אני לחלקו של המשיב שיתכן ואני מגע כדי חלקם של מעורבים בכירים אחרים במד"א.** ואף ניתן לומר, בהירות המتابקש, כי חלקו של המשיב אינו דומה לזה של המעורבים חובב ואפללו, אלא שהמשיב ידע על אותה התנהלות מושחתת, והוא המשיך לשתק פועלה בין אם על דרך שירות ה厮עה שיפיק לאפללו לצורך ביצוע הבדיקות הפרטיות תמורת תשלום ובין על דרך בדיקות שערק בעצמו באופן פרטיא או הנחה לבצע בבדיקות דומות ופרטיות תמורת תשלום (ראו למשל: **הודעת אפללו מיום 29.10.20 45-47; הودעת יאל מושקוביץ מיום 1/10/20 38-41, 64-83; הודעת אליהו גנץ שורות 16-10.**)

12. **באשר לעבירות הגניבה:** טען ב"כ המשיב כי אין למאשימה ראיות המבוססות את העובדה שהמדובר בערכות גנובות של מד"א (ראו **פרוטוקול דין דין מיום 21.03.21 עט' 3 שורות 18-13**). בעניין זה אפנה להודעותיו של המשיב במשפטה, שם הוא מציין כי על כל ערכה של מד"א יש מדבקה של מד"א וכי לא ניתן להכניס את הערכות לתוך המעבדות של מד"א מבלי שאוთה ערכה מזויה כדוגמה של מד"א (ראו למשל **הודעה מיום 15.10.20 בעט' 8 שורות 239-242** בה מסביר המשיב מדוע מדבקות של מד"א הן מהוות לדגימה). בפרט אפנה להודעת המשיב מיום 12.10.20 בעט' 7 שמצין כי כל בדיקה הייתה תחת טיפולו "היא בדיקה השיכת למד"א". משכך, והבדיקות שבוצעו באמצעות הערכות היו פרטיות ושלא על דעת הארגון, הרי שקיימת תשתיית ראייתית גם לעבירה הגניבה.

13. **עבירה של הפצת מחלת:** לאחר עיון בהודעותיהם של יאל מושקוביץ ואליהו גנץ נחה דעתך שלצורך השלב הדיוני שבפניי קיימות ראיות לכואורה גם בגין עבירה זו. מהודעותיהם של מושקוביץ וגנץ עולה כי

המשיב הנחה אותם, לבצע דגימות קורונה, כך שתתתקבל תוצאה שלילית במעבדה וכן כי נשלחו לבצע את בדיקות הדגימה חרף הuder הכספי מתאימה לביצוע הבדיקות (אשוב ואפנה להודעתו של מושקוביץ' **מיום 01.1.2020 שורות 65-83**, וכן **הודעת גנץ מאותו היום, בעמ' 3 שורות 36-32**).

14. בעניין זה נטען על ידי ב"כ המשיב כי מושקוביץ' וגןץ פנו אל עובד אחר בשם איציק שושן, בגין עלייה בבדיקה פרטיאת, והוא זה שהדריך אותם כיצד לבצע הבדיקה. כמו כן,טען ב"כ המשיב כי לא ידוע לו דבר בגין הבדיקה הבלתי הדריך (ראו **פרוטוקול דיון מיום 21.03.21 עמ' 3 שורות 19-25**). בהקשר זה אפנה להודעת המשיב בה הוא מודה בכך שהוא שלח את המתנדבים לבצע בדיקות וזאת ללא בדיקה האם מושקוביץ' וגןץ עברו קורס דגימת קורונה (ראו **למשל הودעה מיום 12.10.20 עמ' 4, 8 ו-9**). יעיר, כי גרסאותיהם של מושקוביץ' וגןץ נותרו עקבות גם במסגרת עימות שנערך להם עם המשיב ביום 18.10.20 (ראו דוח **עימות מיום 18.10.20 בשעה 11:20 בעמ' 2 שורות 21-25** וכן דוח **עימות מאותו היום בשעה 11:43 בעמ' 2 שורות 17-24**), דבר שיש בו כדי חזק את משקל ההודעות בשלב לכוארי זה של ההליך.

15. אף טענה ב"כ המשיב בדבר אכיפה בררנית (**ראו פרוטוקול דיון מיום 21.03.21 עמ' 2 שורות 16-17**), בשלב זה, דינה להידחות, אין ממשום שבעניינים של אחרים טרם התקבלו החלטות על ידי המבקרשת, אין ממשום שבשלב זה יש לקבל את טענה המבקרשת שעניינו של כל מעורב נבחן בהתאם לחומרת העבירה, הנסיבות הקשורות לעבירה ובמיעמדיו של העושא במד"א והן ממשום שעניינה של טענה בדבר אכיפה בררנית, מקוממה להתרבר בהליך העיקרי וזאת בהתאם להלכה הפסוכה [בש"פ 1495/17 מדינת ישראל נ' יובל זאודי (ניתן ביום 19/02.17); בש"פ 5764/19 אביחי עמר נ' מדינת ישראל נ' יובל (ניתן ביום 19.09.19)].

16. לשם שלמות התמונה, אצין כי למשיב מיוחסת גם עבירה של השמדת ראייה. אומנם ב"כ המשיב לא העלה טענה בנוגע לריאות בהקשר לעבירה זו, ואולם לנוכח גרסת המשיב מיום 26.10.21 (aphael בין היתר לשורות 48-58), דומה שלא יכולה להיות מחלוקת לקיומה של תשתיית ראייתית בגין עבירה זו.

17. נכון כל האמור לעיל, אני קובע כי **קיימות ריאות לכואורה ברף הנדרש לעבירות המיוחסות למשיב בכתב האישום**.

עלויות ותנאים מגבלים:

18. אשר לעילות: העבירות המיוחסות למשיב והנסיבות שאפפו את ביצוען לכואורה, יש בהן כדי להצדיק הטלת מוגבלות על המשיב, הן לנוכח החשש להישנות עבירות דומות והן לנוכח המסוכנות הנש��פת לציבור ממעשים מסווג זה.

19. אכן, הזכות ל חופש העיסוק, ובכלל זה הזכות למשיך שירותו, היא זכות יסוד שאין להרהר אחריה. יחד עם זאת, תכליתה המרכזית של הוראת סעיף 48(א)(10) היא הגנה על בטחון הציבור. סעיף זה קובע כאמור:

"48. (א) שחרור בערובה הוא על תנאי שהמשוחרר יתיצב לחקירה, לדין במשפטו או בערעור, או לנשיאות עונשו, בכל מועד שיידרש, וכן שיימנע מלשבש הליכי משפט; בית המשפט רשאי להוסיף תנאים, לפך זמן שיקבע, ככל שימצא לנכון, לרבות:

(10) איסור המשך עסקוק הקשור בעבירה, כאשר מתקיים יסוד סביר לחשש שהמשן העיטוק מהוועה סכנה לבטחון הציבור, או עלול להקל על ביצוע עבירה דומה.

20. הנה כי כן, מקום שקיים חשש לבטחון הציבור, או להישנות העבירות דומות, יש הצדקה להטלת מגבלה בדמות איסור עסקוק, אף כאשר קיימת פגעה בחופש העיטוק. דומה שתכליתה של הוראה זו היא סיכולית-מניעתית וכי היא צופה פני עתיד. בהקשר זה נקבע בש"פ 948/07 **אבייל אברהם נ' מדינת ישראל** (פורסם ב公报) "ככל שמתקיים התנאים של חשד סביר לביצוע עבירה, וככל שמתקיים חשש לביצוע עבירות נוספות המסתכוות את בטחון הציבור, נתונה בידי בית המשפט בהחלט הפלילי הסמכות להבטיח את שלום הציבור ובוחנו בין בمعצר החשוד ובין באמצעותים חלופיים שימנוו, עם השחרור, המשך ביצוע עבירות".

21. בהקשר זה נפסק כבר כי ניתן להטיל מגבלות על פי הוראת סעיף 48 לחוק המעיצים גם לאחר הגשת כתב אישום. בעניין זה אפנה לבש"פ 3323/16 **דmitri borovik נ' מדינת ישראל** שם נקבע "אמנם, כפי שציין ב"כ המבוקש, ברישא לסעיף 48(א) מוזכרות עילית ההימלטות וшибוש ההליכים בלבד אלא שמאן ועד למסקנה אותה מבקש הוא להסיק מכך רחוקה הדרך. כפי שצוויל לעיל, חולפות רבות המניות בסיפה לסעיף זה נועד כדי לאין את עילית המסתכוות ולאפשר בכך את שחרורו של נאשם לחולפת מעצר".

22. אין ספק כי יש בהפסקת שירותו של המשיב כמשרת בשירות לאומי במסגרת מד"א, בכך לפגוע במשיב.

23. כפי שציינתי בהחלטות קודמות, בית המשפט העליון, עמד כבר על הצורך באיזון שבין האינטרס הציבורי לבין זכויותו של חשור שהרחקתו מתבקשת וכן על הח:rightות בהפעלת הסמכות השיפוטית הבאה להגביל חירותו של אדם להמשך עסקוק בעיסוקו, בהקשר של סעיף 48(א)(10) לחוק המעיצים, כך למשל, נקבע בש"פ 6817/07 **מדינת ישראל נ' יוסף בן נסים סיטבן ואח'** [פורסם ב公报] (31.07.07):

"על בית המשפט לשווות נגד עינוי בין היתר את הפגיעה הקשה שיש באיסור העיטוק על הנאשם הננהנה מחזקת חפות ועל פרנסתו, את הפגיעה שיכולה להיות בהוראה כזו על משפחות העובדים התלויים בו ואת הנזק שייגרם בגין הוראה שכזו לעסקו. כן עליו להעריך האם ההליך ימשך זמן רב, באופן המשליך במישרין גם על משך התקופה לגבייה יכול איסור העיטוק, ולבחון האם בנסיבות אלה מדובר באמצעותי מידתי. אל מול אלה עליו לש拷ול את הסכנה שעולמה להיות טמונה בהמשך עסקוק זה לבטחון הציבור או את ההקללה שתהא בכך בעבורו לשוב ולבצע את העבירה, ואת הפגיעה באינטרס הציבור שעלולה להיגרם עם ביצוע עבירות נוספות".

24. בנסיבות מקרה זה, ובאיוון בין הפגיעה בעיסוקו של המשיב כמשרת בשירות לאומי לבין האינטרס הציבורי הטמון בהרחקתו של המשיב ממש"א, אין מדובר בפגיעה בלתי מידתית בנסיבות העניין.

25. טעם עיקרי לכך נעה בעובדה שהמשיב משרת ממש"א במסגרת שירות לאומי ואינו עובד המועסק בארגון למחיהו. על כן, כפועל יוצא מכך, הפגיעה בזכותו של המשיב לחופש העיסוק או פגעה בפרנסתו כתוצאה מהרחקתו, אינה במידה העולה על הנדרש.

26. יתרה מזו, חרף טענותיו של ב"כ המשיב, כי ממש"א מעוניינים להשיב המשיב לשירות במסגרת הארגון, לא הוגג בפני בית משפט כל מסמך שיש בו כדי לבסס טענה זו או מתווה להזרתו של המשיב.

27. מעבר לכך, ההחלטה הנהוגה במקרים דומים מלמדת על כך שמקום שנדרש איוון בין האינטרס הציבורי שבהרחקה לבין הפגיעה בחופש העיסוק, יש להעדיף את האינטרס הציבורי או לכל הפחות להציב מתווה חזרה למקום העבודה. אפנה:

בעמ"י 34676-08-17 **מדינת ישראל נ' בן חמו**, דחה בית המשפט המחויז ערער שהוגש, בין היתר, על הארכת תקופת הרחקתו של המשיב שם, המכון הראש עיריית כפר סבא, עיריית כפר סבא. זאת חרף העובדה שבמקרה הנדון שם אף הייתה הסכמה מצד מקום העבודה לאפשר חזרתו במתווה שהוצע וכל תנאים מסוימים.

בעמ"י 68455-06-17 **יחידות תביעות להב 433 נ' אדלר**, בית המשפט קיבל בחלוקתו את עקרה של המדינה שבקשה להאריך את תנאי ההרחקה של המשיב, עוזרו של ראש העירייה, כך שהמשיב יוחזר לעבודתו במתכונת המחדשת, תוך שנותיו הגבלות משמעותיות שיש בהן להפיג את חשש המסוכנות.

בע"ח 32202-10-16 **וסרמן נ' מדינת ישראל**, דחה בית המשפט המחויז את הערער של העורר, מציר הכללי של הסטודיות המורימ, על החלטת בית המשפט קמא להרחיק העורר ממקום העבודה בתוספת לתנאים מגבלים.

בת"פ 48104-08-10 **מדינת ישראל נ' ברודצקי ואח'**,קבע בית המשפט תנאי הרחקה ממוקם העבודה ואייסור עבודה של המשיבים 2 ו- 3, עובדי סוכנות דואר. במקרה זה, לא התקבלה הסכמה מטעם מקום העבודה לאפשר מתווה חזרה לעבודה של המשיבים.

28. הנה כי כן, במקרים שפורטו לעיל, עיקר השיקול נוגע בעיקרו לפגיעה בזכות העבודה והחשש הנלווה לפגיעה בפרנסתם של החשודים או העומדים לדין. יתרה מכך, בחלק מן המקרים, אף ניתן לראות את הסכמתו ומעורבותו של המעסיק בהזרתו של החשוד או הנאשם למקום העבודה. כפי שצוין לעיל, לא כך המקרה בעניינו של המשיב.

29. לפיכך, הנני מורה על הארכת תנאי הרוחקתו של המשיב במד"א ועל איסור עיסוק בבדיקות הנוגעות לكورونا וזאת עד לתום ההליכים המשפטיים.

30. המזכירות תשלח ההחלטה לצדים.

31. עיקרי הראיות יוחזרו לבקשת על ידי המזכירות.

ניתנה היום, א' סיון תשפ"א, 12 Mai 2021, בהעדר הצדדים.